

По тоя път се опита и Б. Андреевъ да разгъне всестранно лика на дѣдо Славча, творчески преобразенъ. Задача благородна за артиста, но трудна за изпълнение, защото и въ характера на дѣдо Славча има два съществени елемента, които представляватъ същността на неговата духовна сила: добродушието и благородството. Но тѣ не сж дадени отъ автора само да красятъ образа външно, а сж подложени на тежки изпитания и въ това се крие умението на автора да даде пълнота на образа, който актьорското изкуство на Б. Андреева създаваше жизнено и правдиво. Тѣзи качества не позволяваха на героя въ раздражителни мигове да стигне до вътрешно принудително самоотричане. Тѣй като въ битността на дѣдо Славча има гнѣвни избухвания и суровостъ въ отношенията му къмъ нѣкои отъ хората, които го заобикалятъ. Ето кжде здравото изкуство на Б. Андреевъ можа да покаже своето духовно предимство.

Първото впечатление отъ появата на дѣдо Славча, извънъ характерния хрипкавъ старчески гласъ, иде отъ неговия милъ външенъ образъ, огрѣнъ отъ добро сърдце. Разумно старче, той обича пѣргавитѣ и работни хора и ги мѣри „по разумъ и по работоспособность“. Присжщата сдържаностъ и внимателность у такъвъ родъ хора при дѣдо Славча-Андреевъ